

Yeğen

— Jesus Moses · 04 Kasım 2014

Dinle yeğen; Bir beyaz atım olmasını
Çok istedim yeğen... çok
Ama olmadı
Olsa
Binip ona gidecektim
Beyaz atlı prens olup
Kapısına dayanacak
Seni almaya geldim diyecektim...

Aslında
Beyaz atımın olup olmaması
Benim için çokta önemli değildi
Sırf onun hayali diye
Bir beyaz atım olsun istedim yeğen...
Keşke...
Keşke param olsa
Vallahi de billahi de alacaktım.
Binip yanına gidecek
Hayallerini gerçek edip
Onu sevindirecektim yeğen...
Olmadı işte olmadı yeğen
Biliyorum
Hayalini gerçek edemedim
O'da hep hüzünlü
Hep boynu bükük kaldı yeğen...
Keşke
Beyaz atım olsaydı
Onun için prens olacaktım
Yoksa prenslik kim, biz kim yeğen
Beyaz atı o mutlu olsun diye
Alacak... Binecektim...
Beni öyle atın üstünde görünce
Kesin yüreği titreyecekti
O da kalkıp yanıma gelecekti
Bu onu çok sevindirecekti yeğen

Çok sevindirecektim...
Bu küçük dar sokakta
Olmayacak geniş hayalleri vardı
Beyaz atlı prensi gelecek
Onu alıp götürecekti...
Lanet olsun bana
Adam olup da
Bir beyaz at alamadım
Bu yüzden
Ben onun hayali olamadım yeğen...
Çok uğraştım
Gayret ettim
Para biriktirdim
Atı almaya yetmedi!
Bende
At alayım diye
Çalışıp biriktirdiğim
Beyaz ata yetmeyen
Beni de
Prens etmeyen parayı
Dar sokağımızda
Daracık hayallerle evlenen
İki kimsesiz gence verdim yeğen...
Davet ettiler
Düğünlerine gittim
Minnet duygularını ilettiler.
Oğulları olursa
Adını... Adım koyacaklarmış
Konuşamadım yutkundum be yeğen...
Bu arada şaşırdım kaldım
Etrafta görünen beyaz atları yoktu
Ama damat prens gibiydi
Gelinse... Görme gitsin...
Sanki cennetten gelmiş
Beyaz bir melekti yeğen
Beyaz bir melek...
Boynumu büktüm izledim
Beyaz atı hayal ettim
Sessiz sessiz ağladım be yeğen...

Aradan yıllar geçti
Ne ben beyaz atlı prens olabildim
Ne de o
Beyaz atlı prensini bulabildi...
Ben bu barakada
O'da bambaşka bir yerde şimdi
Beyaz atlı prens hayaliyle
İkimizi de yaktı yeğen...

Acımadı aşkımıza
Yüreğime
Altında ezildiğim
Kapkara sevdalar yükledi
El oldu çekti gitti yeğen
El oldu çekti gitti...
JESUS MOSES

Şiirime ses olan değerli ağabeyim Mustafa KARAAHMETOĞLU'na gönül dolusu teşekkürler...